Łódź, dnia 31 grudnia 1930 r.

# Łódzki
# Dziennik Wojewódzki

№ 29*).

## TREŚĆ:

### DZIAŁ URZĘDOWY:



*) Ostatni numer w r. b.

# DZIAŁ URZĘDOWY.

336.

## ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 31 grudnia 1930 roku

**o numeracji domów i mieszkań oraz rejestrów domów.**

Na podstawie § 27 p. 8 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) zarządzam, co następuje:

§ 1.

We wszystkich miastach na terenie Województwa Łódzkiego mają być tam, gdzie tego dotychczas nie dokonano, ustalone nazwy wszystkich ulic i placów publicznych, oraz mają być nadane nazwy odróżniające tym ulicom i placom, które ich dotychczas nie posiadają w terminie do dnia 31 marca 1931 roku.

§ 2.

Wszystkie posesje (domy), place budowlane i działki budowlane, położone przy ulicach i placach — tak w miastach jak i po wsiach, oraz w osadach na terenie Województwa Łódzkiego, winny być zaopatrzone we właściwy numer policyjny, umieszczony w sposób widoczny i trwały od strony zewnętrznej na tabliczce, na której, oprócz numeru policyjnego i ewentualnie numeru hipotecznego, ma być umieszczone też nazwisko oraz imię właściciela dotyczącego domu. O ile tabliczek takich dotychczas nie było, to świeżo umocowane winny mieć rozmiary przynajmniej 13 × 18 ctm.

§ 3.

Wszelkie lokale, stanowiące w obrębie posesyj miejskich samodzielną całość użytkową, czy to jako lokale mieszkalne, zamieszkane i niezamieszkane, czy też jako lokale handlowe lub przemysłowe, z wyjątkiem państwowych i komunalnych pomieszczeń biurowych, winny być zaopatrzone w kolejny numer w sposób widoczny i trwały zapomocą tabliczki o rozmiarach przynajmniej 5×7 ctm. z czarnym numerem na białem tle, umieszczonej nad każdem wejściem do danego lokalu.

§ 4.

W gminach wiejskich przepisy § 3 mają zastosowanie do tych tylko posesyj, w których domy składają się z więcej niż dwóch mieszkań.

§ 5.

Nad każdem wejściem, prowadzącem do danej grupy lokali, winien być umieszczony wykaz numerów tej grupy lokali.

§ 6.

W korytarzu domu, tuż przy bramie, winien być umocowany, trwale i czytelnie sporządzony, oraz dla każdego dostępny, wykaz numerów wszystkich lokali danej posesji, z wyszczególnieniem głównych użytkowców tych lokali; pod odnośnym zaś wykazem ma być podane nazwisko, imię i dokładny adres osoby, odpowiedzialnej za prowadzenie meldunków domowych i domowej księgi meldunkowej.

§ 7.

Wskazana numeracja posesyj i lokali i wykazy lokali winny być wprowadzone w terminie do dnia 31 marca 1931 roku. — Budynki nowowznoszone winny być zaopatrzone w numerację, określoną niniejszem rozporządzeniem przed oddaniem ich do zamieszkania.

§ 8.

W miastach numeracja ma biec według ulic w cyfrach parzystych po jednej stronie ulicy, a nieparzystych po drugiej stronie ulicy w nieprzerwanym porządku, w gminach wiejskich zaś w cyfrach w nieprzerwanym porządku, biegnących według kolejności nieruchomości (domów) dla każdej wsi i osady z osobna.

§ 9.

W wypadku zaprowadzenia rejestru mieszkańców systemem kartoteki, Magistrat dotyczącego miasta obowiązany jest założyć i utrzymywać rejestr domów, zawierający na przepisanych formularzach spisy wszystkich domów, zamieszkałych i niezamieszkałych, stosownie do alfabetycznego porządku ulic i bieżącego porządku numerów domów, zarząd zaś dotyczącej gminy wiejskiej obowiązany jest prowadzić taki sam rejestr domów według kolejności numerów bieżących dla każdej wsi i osady z osobna i według alfabetycznego porządku nazw tych wsi i osad.

§ 10.

Winni niewykonania postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze, przewidzianej w art. 25 p. 3 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) niezależnie od zastosowania do opornych środków przymusowych w myśl § 43 p. 5 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16-go października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim".

Wojewoda:
(—) Wł. Jaszczołt.

337.

## ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 15. XII. 1930 r.

**o utrzymywaniu i prowadzeniu publicznych sal zabaw tanecznych.**

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Salami zabaw tanecznych są przedsiębiorstwa przeznaczone na urządzanie publicznych zabaw tanecznych za pobieraniem opłaty wstępu.

§ 3.

Zezwolenie na utrzymywanie i prowadzenie publicznej sali zabaw tanecznych nie będzie wydane osobie:

1) nie cieszącej się nieskazitelną opinją moralną i nie dającej gwarancji, że udzielone zezwolenie nie będzie przez nią lub osoby trzecie wykorzystane w celach przeciwnych moralności publicznej, względnie uprawiania gier hazardowych, wyszynku alkoholu i t. p.,

2) która w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania była karana sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

§ 4.

Zezwolenie na utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych będzie wydane tylko na sale, które mogą pomieścić co najmniej 20 par tańczących.

§ 5.

Lokal publicznej sali zabaw tanecznych winien odpowiadać warunkom:

1) bezpieczeństwa budowlanego i pożarowego i

2) sanitarnym.

Lokal ten nie może mieć żadnego bezpośredniego połączenia z mieszkaniem prywatnem.

§ 6.

Zezwolenia na utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych wydaje się na okres roku kalendarzowego.

Zezwolenie może być cofnięte przed upływem tego terminu w razie ukarania jego posiadacza lub osady go zastępującej za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub w razie odpadnięcia któregokolwiek z warunków wymaganych dla udzielenia zezwolenia.

§ 7.

Właściciel publicznej sali zabaw tanecznych może umieścić w domu, w którym sala się znajduje jedynie szyld z napisem: „Publiczna sala zabaw tanecznych" i ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40×30 cm.

§ 8.

Utrzymującemu i prowadzącemu publiczną salę zabaw tanecznych zabrania się urządzania na sali lekcyj tańców lub odnajmowanie sali w tymże celu.

§ 9.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych winny być umieszczone w miejscu widocznem:

1) zewolenie na utrzymywanie publicznej sali zabaw tanecznych (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie);

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 13 i 14.

W skład urządzenia lokalu mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z utrzymywaniem publicznej sali zabaw tanecznych.

§ 10.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych może być urządzony bufet, przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem przepisów.

Potrawy i napoje mogą być wydawane tylko do spożycia na miejscu.

Podawanie i wyszynk napojów alkoholowych jest zakazany.

§ 11.

Wzbronionem jest wpuszczanie na publiczną salę zabaw tanecznych:

1) młodzieży poniżej 18 lat bez stosownej opieki (rodziców, uprawnionego opiekuna, męża),

2) osób w stanie nietrzeźwym,

3) osób mogących zakłócić porządek lub obyczajność publiczną.

§ 12.

Obowiązkiem właściciela publicznej sali zabaw tanecznych jest przestrzeganie, aby na sali:

1) nie był zakłócany spokój publiczny lub obrażana moralność publiczna,

2) nie uprawiano gier,

3) nie przynoszono i nie pito napojów alkoholowych,

4) nie przebywały osoby w myśl § 11 do tego nieuprawnione,

5) nie było więcej osób niż wymieniono w zezwoleniu.

§ 13.

Osoby, prowadzące publiczną salę zabaw tanecznych z ramienia lub w zastępstwie właściciela czasowo lub stale ponoszą odpowiedzialność narówni z właścicielem za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Osobami takiemi mogą być tylko osoby odpowiadające warunkom przewidzianym w § 3.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) do 500 zł. lub aresztu do 14 dni, albo obu tym karom łącznie.

§ 15.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą t. zw. dancingów w restauracjach i kawiarniach.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 stycznia 1931 roku i obowiązuje na obszarze województwa łódzkiego.

Zezwolenia na publiczne sale zabaw tanecznych wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że sale te winny być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządzenia.

Wojewoda (—) Jaszczołt.

---

338.

## ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 15. XII. 1930 r.

**o szkołach tańców towarzyskich.**

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakładanie i prowadzenie szkół tańców towarzyskich bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Szkołami tańców towarzyskich są zakłady, w których dla celów towarzyskich i wyrobienia estetyki ruchów oraz form towarzyskich udziela się indywidualnie lub zbiorowo nauki tańców towarzyskich za umówionem wynagrodzeniem.

§ 3.

Zezwolenia na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w żadnym razie nie będą wydawane osobom:

1) nie posiadającym fachowych kwalifikacyj i nie dającym gwarancji zgodnego z przepisami prowadzenia szkoły tańców towarzyskich,

2) nie cieszącym się nieskazitelną opinją moralną,

3) które w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania były karane sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

Otrzymujący zezwolenie obowiązany jest prowadzić szkołę osobiście. W wypadku choroby lub innej okoliczności uniemożliwiającej czasowo prowadzenie szkoły, właściciel szkoły może się zastąpić przez inną osobę odpowiadającą warunkom wymienionym w niniejszym paragrafie pod warunkiem uzyskania na to zgody władzy, która udzieliła zezwolenia.

§ 4.

Lokal przeznaczony na szkołę tańców towarzyskich (sale nauki, poczekalnia, szatnia, kancelarja) winien odpowiadać warunkom:

1) bezpieczeństw budowlanego i pożarowego,

2) sanitarnym,

Lokal ten winien w czasie trwania nauki tańców być zupełnie odosobnionym od mieszkania kierownika szkoły oraz od innych mieszkań, a w skład jego urządzenia mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z prowadzeniem szkoły.

§ 5.

Prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w publicznych salach zabaw tanecznych lub w domach, gdzie mieści się taka sala, jest zabronione.

§ 6.

Zezwolenie na prowadzenie szkół tańców towarzyskich może być cofnięte w każdym czasie w razie ukarania jego posiadacza za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub w razie ujawnienia braku któregokolwiek z warunków, od którego udzielenie zezwolenia jest zależne.

§ 7.

Właściciel szkoły tańców może umieścić na domu, w którym szkoła się znajduje jedynie szyld z napisem: „Szkoła tańców towarzyskich" i ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Wszelkie inne dodatki są zakazane.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40×30 cm.

§ 8.

W lokalu szkoły winny być umieszczone w miejscu widocznem:

1) zezwolenie na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie),

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 9, 10, 11, 12 i 14,

3) rozkład zajęć w szkole, w formie tablicy, ze wskazaniem dni i godzin przeznaczonych na wykłady wzgl. lekcje wprawne.

§ 9.

Właściciel szkoły obowiązany jest prowadzić księgę sznurową, parafowaną i należycie zaświadczoną przez powiatową władzę admin. ogólnej (Starostwo powiatowe wzgl. grodzkie), zawierającą kolejny imienny spis osób, uczęszczających na naukę tańców towarzyskich, ze wskazaniem adresów.

Tak księga za czas bieżący jak i księgi z okresów ubiegłych winny być przedkładane do kontroli na każde żądanie władz.

§ 10.

Do szkoły tańców towarzyskich nie wolno wpuszczać więcej osób ponad ilość wymienioną w zezwoleniu.

§ 11.

W szkołach tańców towarzyskich jest zabronione:

1) nauczanie względnie demonstrowanie ruchów lub figur nieprzyzwoitych lub obrażających moralność,

2) wpuszczanie na salę na czas wykładów lub lekcji wprawnych osób postronnych, wyjąwszy rodziców i prawnych opiekunów małoletnich uczni i uczenic. Na czas lekcji wprawnych mogą poza tem być dopuszczeni uczniowie i uczenice z poprzednich kursów tańca tejże szkoły,

3) posługiwanie się innemi instrumentami muzycznemi niż gramofonem, fortepjanem (pianinem) lub skrzypcami, przyczem zespół muzyczny nie może być większy ponad dwie osoby. Zakazanem jest używanie hałaśliwych instrumentów muzycznych jak automaty orkiestrowe, przyrządy jezzowe, bębny i t. p.,

4) udzielanie lekcji wprawnych przed godziną 10-tą lub po godzinie 23-ej.

5) utrzymywanie bufetów wzgl. wydawanie jakichkolwiek zakąsek lub napoi. Woda do picia winna być podawaną bezpłatnie.

§ 12.

Obowiązkiem właściciela szkoły jest dopilnować, aby uczniowie i uczenice:

1) nie przynosili ze sobą do lokalu szkoły napoi alkoholowych lub przedmiotów mogących zakłócić spokój albo obrażać moralność publiczną,

2) nie uprawiali w lokalu żadnych gier,

3) zachowywali się w lokalu należycie.

Ten sam obowiązek ciąży na każdej osobie prowadzącej z ramienia właściciela poszczególne wykłady wzgl. lekcje wprawne.

§ 13.

Urządzanie w szkołach tańców towarzyskich specjalnych obchodów w związku z zakończeniem roku szkolnego może się odbywać za oddzielnem zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) grzywny do 500 zł. lub aresztu do 14 dni, albo obu tym karom łącznie.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r. i obowiązuje na obszarze województwa łódzkiego.

Zezwolenia na szkoły tańców towarzyskich wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że szkoły te winny być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządzenia.

Wojewoda (—) Jaszczołt.

339.

## ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 20 grudnia 1930 roku

**o rozszerzeniu czasu ochronnego na zające-szaraki, dzikie kaczki i sarny-kozły na rok 1931.**

Na podstawie art. 108 punkt 1 lit. b) Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), na zasadzie postanowień art. 51 ust. 2 pkt. a) Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 roku o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 17 marca 1928 r. o przekazaniu Wojewodom niektórych uprawnień Ministra Rolnictwa, wynikających z art. 51 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 448) zarządzam. co następuje:

§ 1.

Zaprowadza się z ważnością na rok 1931 następujący rozszerzony czas ochrony na zwierzęta łowne:

a) zające-szaraki — od 15 stycznia do 31 października,

b) dzikie kaczki — od 1 marca do 20 lipca,
c) sarny-kozły — nieprzerwanie do 15 maja i od 1 listopada do końca roku,
d) bażanty-koguty — od 1 lutego do 1-go listopada.

§ 2.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani stosownie do postanowień art. 86 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) w drodze administracyjnej zgodnie z postanowieniem art. 77 ust. 3 powołanego Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej — grzywną do pięciuset złotych, oraz aresztem do 6-ciu tygodni — ponadto stosownie do postanowień art. 83 powyższego Rozporządzenia — obok wspomnianej kary będzie orzeczona konfiskata broni, za pomocą której dokonano przekroczenia.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 roku.

Wojewoda (—) Wł. Jaszczołt.

340.

## OBWIESZCZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 20 grudnia 1930 roku

**o czasach ochronnych na zwierzynę łowną, obowiązujących w 1931 roku.**

Na zasadzie art. 52 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) ogłaszam niniejszem z uwzględnieniem przepisów art. 49 powołanego wyżej Rozporządzenia, oraz postanowień Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 416) — wykaz czasów ochronnych obowiązujących w 1931 roku, w których nie wolno polować na następujące zwierzęta:

1) łosie-byki — nieprzerwanie do 31 sierpnia i od 15 grudnia do końca roku;

2) jelenie-byki, daniele-rogacze — nieprzerwanie do 31 sierpnia i od 1 listopada do końca roku;

3) sarny-kozły — nieprzerwanie do 15 maja i od 1 listopada do końca roku;

4) zające-bielaki — od 15 lutego do 31-go października;

5) zające-szaraki — od 15 stycznia do 31 października;

6) borsuki — nieprzerwanie do 31 sierpnia i od 1 grudnia do końca roku;

7) wiewiórki — od 1 marca do 31 października;

8) głuszce-koguty — nieprzerwanie do 15 marca i od 15 maja do końca roku;

9) cietrzewie-koguty — od 1 czerwca do 15 sierpnia;

10) jarząbki — od 1 lutego do 15 sierpnia;

11) pardwy — od 1 lutego do 15 sierpnia;

12) bażanty-koguty — od 1 lutego do 1-go listopada;

13) kuropatwy — nieprzerwanie do 31 sierpnia i od 1 grudnia do końca roku;

14) przepiórki — od przylotu do 31 sierpnia;

15) słonki — od 15 maja do 15 sierpnia;

16) bataljony — od 1 czerwca do 10 lipca;

17) dzikie kaczory — od 1 czerwca do 10 lipca;

18) dzikie kaczki — od 1 marca do 20 lipca;

19) inne ptactwo wodne i błotne — od 1-go marca do 10 lipca;

20) dzikie łabędzie i dzikie gęsi — od 15-go maja do 31 lipca;

21) dropie, dropie-kamionki (strepety), dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoły — od 1 lutego do 15 sierpnia;

22) dzikie indyki-samce — od 15 maja do 15 października;

23) dzikie indyki-samice — od 1 stycznia do 15 października;

24) ptaki krukowate i drapieżne, z wyjątkiem jastrzębi-gołębiarzy, krogulców, wron i srok — od 1 lutego do 15 sierpnia.

Polowanie na zwierzynę, powyżej wymienioną, w wyszczególnionych czasach ochronnych będzie karane zgodnie z postanowieniem art. 77 ust. 3 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) grzywną do pięciuset złotych, oraz aresztem do 6-ciu tygodni — ponadto stosownie do postanowienia art. 83 powyższego Rozporządzenia, obok wspomnianej kary, będzie orzeczona konfiskata broni, za pomocą której dokonano przekroczenia.

Wojewoda (—) Wł. Jaszczołt.

**Prenumerata wynosi:** kwartalnie zł. 4.50, rocznie zł. 18 — wraz z przesyłką pocztową.
Konto w P.K.O. Nr 30091.

**Adres Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki, Ogrodowa 15, tel. 183-91. **Administracja** czynna od godz. 9-ej rano do 2-ej po południu.
Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.
Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.— Ceny ogłoszeń: drobne 1 krotne 15 groszy za wyraz najmniej zł. 1.50, — 3 krotne 30 groszy za wyraz. Zwyczajne: 30 groszy za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej).

Drukarnia Państwowa w Łodzi, Piotrkowska 85, tel. 29. 160330/31